

under Nr. 38 angaaer, ere begge ansatte ved Skolen i Sorø med 400 Rbd., og ere altsaa oprindeligt stillede paa samme Vilkaar som enhver anden Adjunct. Dette er en Undtagelse, og der skal ikke, idetmindste ikke blandt de nærværende Adjuncter ved Skolen i Sorø, have fundet nogen anden Ansættelse paa denne Gage Sted. Disse to Adjuncter ere derpaa rykkede op til en Gage af 500 Rbd., omtrent samtidigt med, at de, dersom de havde været ansatte ved en anden lærd Skole, ogsaa vilde have faaet 500 Rbd. der, og endelig have de paa Cultusministeriets Indstilling desangaaende, ved en fgl. Resolution af 30. Juli 1849 erholdt deres Gager forhøiede til 600 Rbd. hver; det var saaledes, at de vare opførte i det forrige Budget, hvor der blev strøget 100 Rbd. ud for hver af dem, hvorved de da kom til at staae paa en Gage af 500 Rbd., og med denne Gage ere de opførte i det nu foreliggende Budget. Jeg skal gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at ved de øvrige lærde Skoler ere Adjuncterne gagerede classevís; det vil sees af Anmærkningerne til det foreliggende Budget, Side 40, hvor der er opført: 12 Adjuncter til 800 Rbd. hver, o. s. v. ned til 400 Rbd., og dersom disse Adjuncter ved Sorø, hvorom Talen her er, havde været indrangerede under disse Classer for Adjunctgager ved de lærde Skoler, vilde de have været blandt de Adjuncter, som i Finantsloven ere opførte med 600 Rbd. aarlig. Det forekommer mig nu, at det ikke kan siges at være mere end en Billighedsgjerning at give disse to Adjuncter hver den samme Gage, som bliver voteret til andre Adjuncter efter deres Anciennetet, især da disse to Adjuncter, som oplyst, altid have staaet paa samme Trin i Henseende til Gagering, som Adjuncterne ved de lærde Skoler, og saaledes i Virkeligheden danne en Undtagelse fra

de i Sorø herskende Gageringsforhold. Den øvrige Deel af Finantsudvalget har ogsaa givet mig Ret i Spørgsmaalet i dets Almindelighed, idet der jo i Udvalgets Betænkning findes indført en Bemærkning om, at det vilde være ønskeligt, om Adjuncterne ved Skolen i Sorø gageredes og indrangeredes ved Gageringen paa samme Maade som Adjuncterne ved de lærde Skoler, men, dersom dette er rigtigt i sin Almindelighed, saa forekommer det mig, at Intet vilde være hensigtsmæssigere, end at give denne Satning Anvendelse i det foreliggende concrete Tilfælde, hvor vi netop have 2 Adjuncter, der have staaet paa samme Fod som Adjuncterne ved de lærde Skoler. Det forekommer mig endelig, at det vilde være saameget mere ubilligt at nægte dette Forlangende, som Midlerne jo udredes af et Institut, der er mere end istand til at bære sig selv; og at vi derfor vel kunne forsørge de Mænd, der virke for den Anstalt, der nærmest skal bære Frugten af de Midler, der henligge dertil, idetmindste lige saa rundeligt, som vi forsørge Andre, der virke i lignende Stilling. Det er ogsaa med Hensyn til denne Betragtningmaade, at jeg ingenlunde troer det at være ubilligt at indrømme den Forøgelse i den Soranske Rectors Gage, som den ærede Cultusminister har foreslaaet. Jeg kommer herved tilbage til det Samme, som jeg før tillod mig at bemærke, nemlig, at man naturligvís ved en Anstalt af saa særegen Beskaffenhed som den soranske Skole maa tage Hensyn til de personlige Forhold; navnlig troer jeg, at der, naar man har en Rector der, som ansees for at være særdeles vel stillet til at bestride sin baade vanskelige og ansvarfulde Post, vel kunde være Anledning til at anvende nogle af den samme Stiftelses egne Midler til at beholde ham.